Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 23ης Οκτωβρίου 2025*

«Αίτηση αναιρέσεως – Εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας – Κανονισμός (ΕΕ) 2019/942 – Συμβούλιο προσφυγών του Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER) – Κανονισμός (ΕΕ) 2017/2195 – Άρθρα 20, 21 και 37 – Ηλεκτρική ενέργεια εξισορρόπησης – Διαχειριστές συστημάτων μεταφοράς – Δημιουργία ευρωπαϊκών πλατφορμών για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης – Ευρωπαϊκή πλατφόρμα για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης από εφεδρείες αποκατάστασης συχνότητας με χειροκίνητη ενεργοποίηση (πλατφόρμα mFRR) – Ευρωπαϊκή πλατφόρμα για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης από εφεδρείες αποκατάστασης συχνότητας με αυτόματη ενεργοποίηση (πλατφόρμα aFRR) – Κατάρτιση και έγκριση των πλαισίων υλοποίησης των πλατφορμών – Απαιτούμενες λειτουργίες για τη διαχείριση των πλατφορμών – Διαζωνική δυναμικότητα ανταλλαγής ενέργειας εξισορρόπησης – Απόφαση του ACER περί απορρίψεως της κοινής πρότασης των διαχειριστών συστημάτων»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-281/23 P και C-282/23 P,

με αντικείμενο δύο αιτήσεις αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που κατατέθηκαν στις 30 Απριλίου 2023,

Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., με έδρα την Konstancin-Jeziorna (Πολωνία),

RTE Réseau de transport d'électricité, με έδρα το Παρίσι (Γαλλία),

Svenska kraftnät, με έδρα το Sundbyberg (Σουηδία),

TenneT TSO BV, με έδρα το Arnhem (Κάτω Χώρες),

εκπροσωπούμενες από τον B. Byrne, advocaat, την D. Jubrail, solicitor, και τον M. Levitt, avocat,

αναιρεσείουσες,

όπου ο έτερος διάδικος είναι ο:

Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER), εκπροσωπούμενος από τον P. Martinet, την A. Τελλίδου και τον E. Tremmel, επικουρούμενους από τους E. Abril Fernández, E. Ameye, abogados, και τον M. de Sousa Ferro, advogado,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

καθού πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Jürimäe, πρόεδρο τμήματος, K. Lenaerts, Πρόεδρο του Δικαστηρίου, ασκούντα καθήκοντα δικαστή του δευτέρου τμήματος, και Z. Csehi (εισηγητή), δικαστή,

γενικός εισαγγελέας: M. Campos Sánchez-Bordona

γραμματέας: A. Lamote, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 24ης Οκτωβρίου 2024,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 16ης Ιανουαρίου 2025,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με τις δύο αιτήσεις αναιρέσεως που κατέθεσαν στις 30 Απριλίου 2023, η Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., η RTE Réseau de transport d'électricité, η Svenska kraftnät και η TenneT TSO BV ζητούν την αναίρεση, αντιστοίχως, της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 15ης Φεβρουαρίου 2023, Austrian Power Grid κ.λπ. κατά ACER (T-606/20, EU:T:2023:64), και της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 2023, Austrian Power Grid κ.λπ. κατά ACER (T-607/20, EU:T:2023:65) (στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις), με τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε ως αβάσιμες τις προσφυγές ακυρώσεως κατά των αποφάσεων A-001-2020 (ενοποιημένο κείμενο) και A-002-2020 (ενοποιημένο κείμενο) του συμβουλίου προσφυγών του Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER), της 16ης Ιουλίου 2020 (στο εξής: επίδικες αποφάσεις), με τις οποίες το συμβούλιο προσφυγών επικύρωσε τις αποφάσεις 02/2020 και 03/2020 του ACER, της 24ης Ιανουαρίου 2020 (στο εξής: αποφάσεις του ACER), σχετικά με το πλαίσιο υλοποίησης της ευρωπαϊκής πλατφόρμας για την ανταλλαγή ενέργειας από εφεδρείες αποκατάστασης συχνότητας με αυτόματη ενεργοποίηση (στο εξής: πλατφόρμα aFRR) και με το πλαίσιο υλοποίησης της ευρωπαϊκής πλατφόρμας για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης από εφεδρείες αποκατάστασης συχνότητας με χειροκίνητη ενεργοποίηση (στο εξής: πλατφόρμα mFRR).

I. Το νομικό πλαίσιο

A. Ο κανονισμός (ΕΕ) 2017/2195

2 Κατά τις αιτιολογικές σκέψεις 1, 6, 7 και 10 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/2195 της Επιτροπής, της 23ης Νοεμβρίου 2017, σχετικά με τον καθορισμό κατευθυντήριας γραμμής για την εξισορρόπηση ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ 2017, L 312, σ. 6):

«(1) Η ύπαρξη πλήρως λειτουργικής και διασυνδεδεμένης εσωτερικής αγοράς ενέργειας είναι ζωτικής σημασίας για τη διατήρηση της ασφάλειας του ενεργειακού εφοδιασμού, την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και την εξασφάλιση της δυνατότητας όλων των καταναλωτών να προμηθεύονται ενέργεια σε προσιτές τιμές.

[…]

(6) Ο παρών κανονισμός έχει ως στόχο να διασφαλίσει τη βέλτιστη διαχείριση και τη συντονισμένη εκμετάλλευση του ευρωπαϊκού συστήματος μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας, στηρίζοντας παράλληλα την υλοποίηση των στόχων της [Ευρωπαϊκής] Ένωσης για τη διείσδυση της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, καθώς και να παρέχει οφέλη για τους πελάτες. Οι [διαχειριστές συστημάτων μεταφοράς (ΔΣΜ)], σε συνεργασία με τους [διαχειριστές συστημάτων διανομής (ΔΣΔ)] όπου απαιτείται, θα πρέπει να είναι υπεύθυνοι για την οργάνωση των ευρωπαϊκών αγορών εξισορρόπησης και να καταβάλλουν προσπάθειες για την ενοποίησή τους, διατηρώντας την ισορροπία του συστήματος με τον πλέον αποδοτικό τρόπο. Για αυτόν τον σκοπό, οι ΔΣΜ θα πρέπει να συνεργάζονται στενά μεταξύ τους και με τους ΔΣΔ, συντονίζοντας στο μέγιστο δυνατό βαθμό τις δραστηριότητές τους ώστε να προσφέρουν ένα αποδοτικό σύστημα ηλεκτρικής ενέργειας σε όλες τις περιφέρειες και για όλα τα επίπεδα τάσης, χωρίς να θίγεται η νομοθεσία περί ανταγωνισμού.

(7) […] Ωστόσο, οι ΔΣΜ θα πρέπει να παραμένουν υπεύθυνοι για τα καθήκοντα που τους ανατίθενται δυνάμει της [οδηγίας (ΕΕ) 2019/944 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2019, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και την τροποποίηση της οδηγίας 2012/27/ΕΕ (ΕΕ 2019, L 158, σ. 125),] για την κατάρτιση ευρωπαϊκών μεθοδολογιών, καθώς και την υλοποίηση και λειτουργία των ευρωπαϊκών πλατφορμών εξισορρόπησης. Όταν σε ένα κράτος μέλος την εμπειρογνωσία και εμπειρία όσον αφορά τη λειτουργία της εκκαθάρισης ανισορροπιών τη διαθέτει τρίτο μέρος, ο ΔΣΜ του κράτους μέλους μπορεί να ζητήσει από τους άλλους ΔΣΜ και [το Ευρωπαϊκό Δίκτυο Διαχειριστών Συστημάτων Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας (ΕΔΔΣΜ ηλεκτρικής ενέργειας)] να δοθεί η δυνατότητα στο εν λόγω τρίτο μέρος να συνδράμει στην κατάρτιση της πρότασης [όρων και προϋποθέσεων ή μεθοδολογιών που απαιτούνται βάσει του παρόντος κανονισμού]. Ωστόσο, η ευθύνη για την κατάρτιση της πρότασης εξακολουθεί να ανήκει στον ΔΣΜ του κράτους μέλους σε συνδυασμό με όλους τους άλλους ΔΣΜ και δεν μπορεί να μεταβιβαστεί σε τρίτο μέρος.

[…]

(10) Η ενοποίηση των αγορών ενέργειας εξισορρόπησης θα πρέπει να διευκολυνθεί με τη δημιουργία κοινών ευρωπαϊκών πλατφορμών όπου θα εφαρμόζεται η διαδικασία συμψηφισμού ανισορροπιών και θα είναι δυνατή η ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης από εφεδρείες αποκατάστασης συχνότητας και εφεδρείες αντικατάστασης. Η συνεργασία

μεταξύ των ΔΣΜ θα πρέπει να περιορίζεται αυστηρά σε ό,τι είναι απαραίτητο για τον αποδοτικό και ασφαλή σχεδιασμό, την υλοποίηση και λειτουργία αυτών των ευρωπαϊκών πλατφορμών.»

3 Το άρθρο 2 του κανονισμού, το οποίο επιγράφεται «Ορισμοί», προβλέπει εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού,

[ι]σχύουν επίσης οι ακόλουθοι ορισμοί:

[…]

1) “εξισορρόπηση”: όλες οι ενέργειες και οι διαδικασίες, σε όλα τα χρονοδιαγράμματα, μέσω των οποίων οι ΔΣΜ διασφαλίζουν, με συνεχή τρόπο, τη διατήρηση της συχνότητας του συστήματος εντός προκαθορισμένου φάσματος ευστάθειας […]·

[…]

4) “ενέργεια εξισορρόπησης”: ενέργεια που χρησιμοποιείται από τους ΔΣΜ για να προβούν σε εξισορρόπηση και παρέχεται από πάροχο υπηρεσιών εξισορρόπησης·

[…]

24) “ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης”: η ενεργοποίηση προσφορών ενέργειας εξισορρόπησης για την παράδοση ενέργειας εξισορρόπησης σε ΔΣΜ σε περιοχή προγραμματισμού διαφορετική από εκείνη στην οποία είναι συνδεδεμένος ο ενεργοποιημένος πάροχος υπηρεσιών εξισορρόπησης·

[…]

39) “υπηρεσία βελτιστοποίησης της ενεργοποίησης”: η υπηρεσία που εφαρμόζει τον αλγόριθμο που χρησιμοποιείται για τη βελτιστοποίηση της ενεργοποίησης των προσφορών ενέργειας εξισορρόπησης·

[…]».

4 Το άρθρο 3 του κανονισμού, το οποίο επιγράφεται «Στόχοι και κανονιστικές πτυχές», ορίζει στην παράγραφο 1, στοιχείο γ′, και στην παράγραφο 2, στοιχείο γ′, τα εξής:

«1. Με τον παρόντα κανονισμό επιδιώκονται:

[…]

γ) η ενοποίηση των αγορών εξισορρόπησης και η αύξηση των δυνατοτήτων για ανταλλαγές υπηρεσιών εξισορρόπησης, με παράλληλη συμβολή στην επιχειρησιακή ασφάλεια·

[…]

2. Κατά την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη, οι οικείες ρυθμιστικές αρχές και οι διαχειριστές συστημάτων:

[…]

γ) εφαρμόζουν την αρχή της βελτιστοποίησης μεταξύ της μέγιστης συνολικής αποδοτικότητας και του ελάχιστου δυνατού κόστους για όλους τους εμπλεκόμενους».

5 Το άρθρο 20 του κανονισμού, το οποίο επιγράφεται «Ευρωπαϊκή πλατφόρμα για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης από εφεδρείες αποκατάστασης συχνότητας με χειροκίνητη ενεργοποίηση», προβλέπει στις παραγράφους 1 έως 3 τα εξής:

«1. Εντός ενός έτους από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, όλοι οι ΔΣΜ καταρτίζουν πρόταση για το πλαίσιο υλοποίησης ευρωπαϊκής πλατφόρμας για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης από εφεδρείες αποκατάστασης συχνότητας με χειροκίνητη ενεργοποίηση.

2. Η ευρωπαϊκή πλατφόρμα για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης από εφεδρείες αποκατάστασης συχνότητας με χειροκίνητη ενεργοποίηση, την οποία διαχειρίζονται οι ΔΣΜ ή διαχειρίζεται οντότητα που ιδρύουν οι ίδιοι οι ΔΣΜ, βασίζεται σε κοινές αρχές διακυβέρνησης και επιχειρηματικές διαδικασίες και αποτελείται τουλάχιστον από την υπηρεσία βελτιστοποίησης της ενεργοποίησης και [την υπηρεσία εκτέλεσης της εκκαθάρισης διαδικασιών συνεργασίας μεταξύ των ΔΣΜ (υπηρεσία εκκαθάρισης ΔΣΜ-ΔΣΜ)]. Αυτή η ευρωπαϊκή πλατφόρμα εφαρμόζει πολυμερές [μοντέλο ανταλλαγής υπηρεσιών εξισορρόπησης σύμφωνα με το οποίο ο πάροχος υπηρεσιών εξισορρόπησης παρέχει υπηρεσίες εξισορρόπησης στον οικείο ΔΣΜ σύνδεσης, ο οποίος στη συνέχεια παρέχει τις συγκεκριμένες υπηρεσίες εξισορρόπησης στον αιτούντα ΔΣΜ (μοντέλο ΔΣΜ-ΔΣΜ)] με κοινούς καταλόγους αξιολογικής κατάταξης για την ανταλλαγή όλων των προσφορών ενέργειας εξισορρόπησης από όλα τα τυποποιημένα προϊόντα εφεδρειών αποκατάστασης συχνότητας με χειροκίνητη ενεργοποίηση, με την εξαίρεση των μη διαθέσιμων προσφορών σύμφωνα με το άρθρο 29 παράγραφος 14.

3. Η πρόταση της παραγράφου 1 περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα:

α) τον υψηλού επιπέδου σχεδιασμό της ευρωπαϊκής πλατφόρμας·

[…]

γ) τον καθορισμό των λειτουργιών που απαιτούνται για τη διαχείριση της ευρωπαϊκής πλατφόρμας·

[…]».

6 Το άρθρο 21 του κανονισμού 2017/2195, το οποίο επιγράφεται «Ευρωπαϊκή πλατφόρμα για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης από εφεδρείες αποκατάστασης συχνότητας με αυτόματη ενεργοποίηση», προβλέπει στις παραγράφους 1 έως 3 τα εξής:

«1. Εντός ενός έτους από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, όλοι οι ΔΣΜ καταρτίζουν πρόταση για το πλαίσιο υλοποίησης ευρωπαϊκής πλατφόρμας για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης από εφεδρείες αποκατάστασης συχνότητας με αυτόματη ενεργοποίηση.

2. Η ευρωπαϊκή πλατφόρμα για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης από εφεδρείες αποκατάστασης συχνότητας με αυτόματη ενεργοποίηση, την οποία διαχειρίζονται οι ΔΣΜ ή διαχειρίζεται οντότητα που ιδρύουν οι ΔΣΜ, βασίζεται σε κοινές αρχές διακυβέρνησης και επιχειρηματικές διαδικασίες και αποτελείται τουλάχιστον από την υπηρεσία βελτιστοποίησης της ενεργοποίησης και την υπηρεσία εκκαθάρισης ΔΣΜ-ΔΣΜ. Αυτή η ευρωπαϊκή πλατφόρμα εφαρμόζει πολυμερές μοντέλο ΔΣΜ-ΔΣΜ με κοινούς καταλόγους αξιολογικής κατάταξης για την ανταλλαγή όλων των προσφορών ενέργειας εξισορρόπησης από όλα τα τυποποιημένα προϊόντα εφεδρειών αποκατάστασης συχνότητας με αυτόματη ενεργοποίηση, με την εξαίρεση των μη διαθέσιμων προσφορών σύμφωνα με το άρθρο 29 παράγραφος 14.

3. Η πρόταση της παραγράφου 1 περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα:

α) τον υψηλού επιπέδου σχεδιασμό της ευρωπαϊκής πλατφόρμας·

[…]

γ) τον καθορισμό των λειτουργιών που απαιτούνται για τη διαχείριση της ευρωπαϊκής πλατφόρμας·

[…]».

7 Το άρθρο 37 του κανονισμού, το οποίο επιγράφεται «Υπολογισμός διαζωνικής δυναμικότητας», ορίζει στις παραγράφους 1 έως 3 τα εξής:

«1. Μετά την προθεσμία υποβολής προσφορών διαζωνικής ενδοημερήσιας αγοράς οι ΔΣΜ επικαιροποιούν διαρκώς τη διαθεσιμότητα της διαζωνικής δυναμικότητας για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης ή την εφαρμογή της διαδικασίας συμψηφισμού ανισορροπιών. Η διαζωνική δυναμικότητα επικαιροποιείται κάθε φορά που χρησιμοποιείται τμήμα της ή μετά τον επανυπολογισμό της.

2. Πριν από την εφαρμογή της μεθοδολογίας υπολογισμού δυναμικότητας κατ' εφαρμογή της παραγράφου 3, οι ΔΣΜ χρησιμοποιούν τη διαζωνική δυναμικότητα που απομένει μετά την προθεσμία υποβολής προσφορών διαζωνικής ενδοημερήσιας αγοράς.

3. Εντός πέντε ετών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, όλοι οι ΔΣΜ μιας περιφέρειας υπολογισμού δυναμικότητας καταρτίζουν μεθοδολογία υπολογισμού διαζωνικής δυναμικότητας εντός του χρονικού πλαισίου εξισορρόπησης για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης ή την εφαρμογή της διαδικασίας συμψηφισμού ανισορροπιών. Αυτή η μεθοδολογία αποτρέπει στρεβλώσεις της αγοράς και συνάδει με τη μεθοδολογία υπολογισμού της διαζωνικής δυναμικότητας που εφαρμόζεται εντός του χρονικού πλαισίου ενδοημερήσιας αγοράς που ορίζει ο κανονισμός (ΕΕ) 2015/1222 [της Επιτροπής, της 24ης Ιουλίου 2015, σχετικά με τον καθορισμό κατευθυντήριων γραμμών για την κατανομή της δυναμικότητας και τη διαχείριση της συμφόρησης (ΕΕ 2015, L 197, σ. 24)].»

Β. Ο κανονισμός (ΕΕ) 2019/942

8 Το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/942 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2019, για την ίδρυση Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ΕΕ 2019, L 158, σ. 22), το οποίο επιγράφεται «Καθήκοντα του ACER σχετικά με τις ρυθμιστικές αρχές», ορίζει στην παράγραφο 10 τα εξής:

«[…]

Ο ACER είναι αρμόδιος να εκδίδει ατομικές αποφάσεις όπως προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) εφόσον δεν κατέστη δυνατό να επιτευχθεί συμφωνία των αρμόδιων ρυθμιστικών αρχών εντός έξι μηνών μετά την παραπομπή της υπόθεσης στην τελευταία από τις εν λόγω ρυθμιστικές αρχές· ή εντός τεσσάρων μηνών σε περιπτώσεις δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 7 του παρόντος κανονισμού ή του άρθρου 59 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή του άρθρου 62 παράγραφος 1 στοιχείο στ) της [οδηγίας 2019/944]· ή

β) βάσει κοινής αιτήσεως των αρμόδιων ρυθμιστικών αρχών.

[…]»

ΙΙ. Το ιστορικό της διαφοράς

9 Το ιστορικό της διαφοράς εκτίθεται από το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 2 έως 18 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων και μπορεί να συνοψισθεί, για τις ανάγκες της παρούσας διαδικασίας, ως ακολούθως.

10 Ο κανονισμός 2017/2195 προβλέπει την υλοποίηση διαφόρων ευρωπαϊκών πλατφορμών για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται ιδίως οι πλατφόρμες mFRR και aFRR.

11 Στις 18 Δεκεμβρίου 2018 οι ΔΣΜ διαβίβασαν, προς έγκριση, σε όλες τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές (στο εξής: ΕΡΑ) κοινές προτάσεις μεθοδολογίας για την υλοποίηση των πλατφορμών mFRR και aFRR. Με έγγραφο της 24ης Ιουλίου 2019, η πρόεδρος του φόρουμ των ρυθμιστικών αρχών ενέργειας ενημέρωσε τον ACER, εκ μέρους όλων των ΕΡΑ, ότι είχαν αποφασίσει από κοινού να του ζητήσουν να αποφανθεί επί των προτάσεων αυτών.

12 Κατόπιν μακράς αλληλογραφίας μεταξύ του ACER, των ΕΡΑ και των ΔΣΜ, η οποία οδήγησε στην απόρριψη από τον ACER της πρώτης, της δεύτερης και της τρίτης πρότασης που είχαν διαβιβάσει οι ΔΣΜ, οι ΔΣΜ υπέβαλαν στον ACER στις 18 Δεκεμβρίου 2019 τροποποιημένο κείμενο της τρίτης πρότασής τους μεθοδολογίας.

13 Οι ΔΣΜ πρότειναν, κατ' ουσίαν, να ανατεθεί σε μια ενιαία οντότητα, ήτοι σε έναν μόνο ΔΣΜ ή εταιρία ανήκουσα στους ΔΣΜ, η εκτέλεση των λειτουργιών που απαιτούνται ειδικώς για τη διαχείριση των πλατφορμών mFRR και aFRR, ήτοι η εκτέλεση της υπηρεσίας βελτιστοποίησης της ενεργοποίησης και της υπηρεσίας εκκαθάρισης ΔΣΜ-ΔΣΜ, και, σε άλλη ενιαία οντότητα, ήτοι σε έναν μόνο ΔΣΜ ή σε εταιρία ανήκουσα στους ΔΣΜ, η εκτέλεση της υπηρεσίας

διαχείρισης της διαθεσιμότητας της διαζωνικής δυναμικότητας για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης ή την εφαρμογή της διαδικασίας συμψηφισμού ανισορροπιών (στο εξής: υπηρεσία διαχείρισης της δυναμικότητας), η οποία είναι λειτουργία πλειόνων πλατφορμών.

14 Στις 20 Δεκεμβρίου 2019 ο ACER κατάρτισε τελικό κείμενο των σχεδίων απόφασης σχετικά με τις μεθοδολογίες mFRR και aFRR, το οποίο κοινοποίησε στους ΔΣΜ.

15 Στις 24 Ιανουαρίου 2020 ο ACER εξέδωσε δύο αποφάσεις σχετικά με τις μεθοδολογίες mFRR και aFRR. Με τις αποφάσεις αυτές, ο ACER έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι όλοι οι ΔΣΜ έπρεπε να ορίσουν μια οντότητα, είτε πρόκειται περί ΔΣΜ είτε περί εταιρίας που ανήκει στους ΔΣΜ, η οποία θα ήταν επιφορτισμένη με την εκτέλεση της υπηρεσίας βελτιστοποίησης της ενεργοποίησης και της υπηρεσίας εκκαθάρισης ΔΣΜ-ΔΣΜ των πλατφορμών mFRR και aFRR. Το αργότερο οκτώ μήνες προτού η υπηρεσία διαχείρισης της δυναμικότητας καταστεί λειτουργία που απαιτείται για τη διαχείριση των εν λόγω πλατφορμών, όλοι οι ΔΣΜ όφειλαν να έχουν καταρτίσει πρόταση τροποποίησης των πλαισίων υλοποίησης των πλατφορμών, ορίζοντας την οντότητα που θα ήταν επιφορτισμένη με την εκτέλεση της τελευταίας αυτής υπηρεσίας και διευκρινίζοντας εάν οι ίδιες πλατφόρμες θα τελούσαν υπό τη διαχείριση ενιαίας οντότητας ή περισσότερων οντοτήτων.

16 Στις 23 Μαρτίου 2020 οι Austrian Power Grid AG, ČEPS a.s., Polskie sieci elektroenergetyczne, Red Eléctrica de España SA, RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV και TenneT TSO GmbH άσκησαν ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών του ACER δύο προσφυγές κατά των αποφάσεων του ACER.

17 Στις 16 Ιουλίου 2020 το συμβούλιο προσφυγών του ACER απέρριψε, με τις επίδικες αποφάσεις, τις δύο αυτές προσφυγές και επικύρωσε τις αποφάσεις του ACER.

III. Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και οι αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις

18 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 30 Σεπτεμβρίου 2020, οι νυν αναιρεσείουσες άσκησαν δύο προσφυγές με αίτημα την ακύρωση των επίδικων αποφάσεων κατά το μέρος που τις αφορούσαν.

19 Προς στήριξη των προσφυγών τους, οι αναιρεσείουσες προέβαλαν τρεις λόγους ακυρώσεως. Κατ' αρχάς, με τον πρώτο λόγο αμφοτέρων των προσφυγών, ο οποίος αποτελείται από δύο σκέλη, οι αναιρεσείουσες υποστήριξαν ότι το συμβούλιο προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον παρέλειψε να διαπιστώσει ότι ο ACER είχε υπερβεί τα όρια της αρμοδιότητάς του εκδίδοντας τις οικείες αποφάσεις. Οι αναιρεσείουσες ισχυρίστηκαν, κατ' ουσίαν, ότι κακώς το συμβούλιο προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα, αφενός, ότι ο ACER δεν είχε αποκλίνει από την κοινή θέση των ΕΡΑ, όπως αυτή προέκυπτε από τις κοινές αιτήσεις, και, αφετέρου, ότι, εν πάση περιπτώσει, ο ACER μπορούσε να αποκλίνει από την κοινή θέση των ΕΡΑ.

20 Εν συνεχεία, με τον δεύτερο λόγο αμφοτέρων των προσφυγών, ο οποίος αποτελείται από οκτώ σκέλη, οι αναιρεσείουσες προσήψαν, μεταξύ άλλων, στο συμβούλιο προσφυγών ότι είχε υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο διαπιστώνοντας ότι η συμπερίληψη της υπηρεσίας διαχείρισης της δυναμικότητας στις λειτουργίες που απαιτούνται για τη διαχείριση των πλατφορμών mFRR και aFRR δεν είχε επιβληθεί στους ΔΣΜ από τον ACER, αλλά απέρρεε άμεσα από την εφαρμογή του κανονισμού 2017/2195.

21 Τέλος, με τον τρίτο λόγο αμφοτέρων των προσφυγών, υποστήριξαν, μεταξύ άλλων, ότι το συμβούλιο προσφυγών είχε εφαρμόσει ένα εσφαλμένο επίπεδο ελέγχου προβαίνοντας σε περιορισμένο έλεγχο των αποφάσεων του ACER, ήτοι σε έλεγχο που εστιαζόταν αποκλειστικά στην αναζήτηση πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως επί περίπλοκων πραγματικών ζητημάτων τεχνικής φύσεως.

22 Με τις αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τις δύο αυτές προσφυγές.

23 Κατ' αρχάς, στις σκέψεις 24 και 25 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε ως απαράδεκτο το δεύτερο αίτημα αμφοτέρων των προσφυγών κατά το μέρος που στρεφόταν κατά των αποφάσεων του ACER και των παρατημάτων τους. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, δεδομένου ότι οι αναιρεσείουσες δεν ήταν προνομιούχοι προσφεύγοντες, μπορούσαν να ζητήσουν από το Γενικό Δικαστήριο μόνον την ακύρωση των αποφάσεων του συμβουλίου προσφυγών. Κατά συνέπεια, με τις αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις, το Γενικό Δικαστήριο περιορίστηκε στον έλεγχο νομιμότητας των αποφάσεων αυτών.

24 Απαντώντας στον πρώτο λόγο αμφοτέρων των προσφυγών, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, κατ' ουσίαν, ότι ο ACER έχει την εξουσία να αποφαίνεται, ή να εκδίδει ατομικές αποφάσεις, επί ρυθμιστικών ζητημάτων ή προβλημάτων που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των ΕΡΑ, όπως η κατάρτιση μεθοδολογιών για την υλοποίηση των πλατφορμών mFRR και aFRR, όταν, όπως εν προκειμένω, οι ΕΡΑ του απευθύνουν σχετικό κοινό αίτημα, χωρίς η αρμοδιότητά του να περιορίζεται στα συγκεκριμένα σημεία διαφωνίας μεταξύ των οικείων αρχών.

25 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε επίσης ότι από την αιτιολογική έκθεση των προτάσεων για την έκδοση του κανονισμού 2019/942 και του κανονισμού (ΕΚ) 713/2009, ο οποίος είχε προηγουμένως εφαρμογή, προέκυπτε η σαφής πρόθεση του νομοθέτη της Ένωσης να καταστήσει τη λήψη αποφάσεων επί διασυνοριακών ζητημάτων αποτελεσματικότερη και ταχύτερη, ενισχύοντας τις εξουσίες του ACER για τη λήψη ατομικών αποφάσεων. Επομένως, όπως διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 48 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, στον ACER έχουν χορηγηθεί ίδιες ρυθμιστικές εξουσίες και εξουσίες λήψης αποφάσεων, τις οποίες ασκεί με ανεξαρτησία και με δική του ευθύνη, προκειμένου να μπορεί να αναπληρώνει τις ΕΡΑ όταν, παρά την εθελοντική συνεργασία τους, δεν είναι σε θέση να λάβουν ατομικές αποφάσεις για συγκεκριμένα ζητήματα ή προβλήματα που εμπίπτουν στη ρυθμιστική αρμοδιότητά τους.

26 Κατά συνέπεια, στη σκέψη 60 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το συμβούλιο προσφυγών δεν είχε υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο μη διαπιστώνοντας ότι ο ACER είχε υπερβεί τα όρια της αρμοδιότητάς του αποφαινόμενος επί σημείων των μεθοδολογιών mFRR και aFRR που είχαν αποτελέσει αντικείμενο συμφωνίας μεταξύ των ΕΡΑ. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε στο σύνολό του τον πρώτο λόγο αμφοτέρων των προσφυγών.

27 Απαντώντας στον δεύτερο λόγο αμφοτέρων των προσφυγών, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, μεταξύ άλλων, στις σκέψεις 120, 122 και 124 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι η συμπερίληψη της υπηρεσίας διαχείρισης της δυναμικότητας στις λειτουργίες που απαιτούνται για τη διαχείριση των πλατφορμών mFRR και aFRR ουδόλως επιβλήθηκε στους ΔΣΜ από τον ACER, αλλά απέρρεε από την εφαρμογή του κανονισμού 2017/2195.

28 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε εάν η διαχείριση της δυναμικότητας συνιστούσε μία από τις λειτουργίες που απαιτούνται για τη διαχείριση των πλατφορμών mFRR και aFRR, κατά την έννοια του κανονισμού 2017/2195. Το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισε εκ προοιμίου ότι ήταν

κρίσιμο να διαπιστωθεί εάν η υπηρεσία αυτή περιλαμβανόταν στις ανωτέρω λειτουργίες προκειμένου να εκτιμηθεί εάν οι εκπονούμενες από τους ΔΣΜ προτάσεις πρέπει να πληρούν τις πρόσθετες απαιτήσεις που προβλέπονται στον κανονισμό 2017/2195 όταν, όπως εν προκειμένω, οι ΔΣΜ προτίθενται να ορίσουν περισσότερες της μίας οντότητες προκειμένου να επιτελούν τις διάφορες απαιτούμενες λειτουργίες. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στις σκέψεις 105 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι, σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό, οι προτάσεις μεθοδολογίας που υποβάλλουν οι ΔΣΜ έπρεπε να περιλαμβάνουν τον καθορισμό των λειτουργιών που απαιτούνται για τη διαχείριση των πλατφορμών mFRR και aFRR. Υπό την έννοια αυτή, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, μολονότι από τη γραμματική ερμηνεία του κανονισμού προκύπτει ότι οι ως άνω πλατφόρμες πρέπει να αποτελούνται τουλάχιστον από την υπηρεσία βελτιστοποίησης της ενεργοποίησης και την υπηρεσία εκκαθάρισης ΔΣΜ-ΔΣΜ, δεν αποκλείεται εντούτοις να γίνει δεκτό ότι μια άλλη υπηρεσία, όπως η διαχείριση δυναμικότητας, απαιτείται επίσης για τη διαχείριση των εν λόγω πλατφορμών, ιδίως εάν η προσθήκη μιας τέτοιας υπηρεσίας κρίνεται αναγκαία προκειμένου να διασφαλιστεί υψηλού επιπέδου σχεδιασμός των πλατφορμών ο οποίος να βασίζεται σε κοινές αρχές διακυβέρνησης και επιχειρηματικές διαδικασίες.

29 Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, στη σκέψη 110 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι από την ερμηνεία της έννοιας της λειτουργίας που απαιτείται για τη διαχείριση των πλατφορμών mFRR και aFRR, υπό το πρίσμα του πλαισίου στο οποίο αυτή εντάσσεται και των σκοπών τους οποίους επιδιώκει ο κανονισμός 2017/2195, συνάγεται ότι πρόκειται για λειτουργία η οποία, τόσο από τεχνικής όσο και από νομικής απόψεως, παρίσταται αναγκαία για την αποδοτική και ασφαλή υλοποίηση και διαχείριση των εν λόγω πλατφορμών.

30 Συγκεκριμένα, από νομικής απόψεως, ο κανονισμός 2017/2195 επιβάλλει στους ΔΣΜ την υποχρέωση να επικαιροποιούν διαρκώς τη διαθέσιμη δυναμικότητα διαζωνικής μεταφοράς για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης ή για την εφαρμογή της διαδικασίας συμψηφισμού ανισορροπιών. Από τεχνικής απόψεως, η διαρκής επικαιροποίηση της διαθεσιμότητας της εν λόγω δυναμικότητας, στην οποία στηρίζεται η υπηρεσία διαχείρισης της δυναμικότητας, αποτελεί ουσιώδες στοιχείο της υπηρεσίας βελτιστοποίησης της ενεργοποίησης. Η υπηρεσία αυτή διαχείρισης προστέθηκε στις πλατφόρμες mFRR και aFRR από τους ίδιους τους ΔΣΜ, προκειμένου αυτές να πληρούν τις απαιτήσεις του κανονισμού για υψηλό επίπεδο σχεδιασμού ως προς την αποδοτικότητα και την ασφάλεια.

31 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα, στη σκέψη 122 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι η λειτουργία διαρκούς επικαιροποίησης της διαθέσιμης διαζωνικής δυναμικότητας μεταφοράς στην οποία στηρίζεται η υπηρεσία διαχείρισης της δυναμικότητας και, επομένως, η ίδια η υπηρεσία διαχείρισης της δυναμικότητας πρέπει να χαρακτηριστούν συνολικά ως λειτουργίες οι οποίες απαιτούνται για τη διαχείριση των πλατφορμών mFRR και aFRR.

32 Στο πλαίσιο της απαντήσεώς του στο πέμπτο και το έκτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που προβλήθηκε ενώπιόν του, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 135 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι η διαχείριση της δυναμικότητας λαμβανόταν επίσης υπόψη, στην τρίτη πρόταση μεθοδολογιών mFRR και aFRR, ως λειτουργία πλειόνων πλατφορμών της οποίας η εκτέλεση ήταν αναγκαία για τη διαχείριση των πλατφορμών mFRR και aFRR, ακόμη και αν δεν είχε χαρακτηριστεί στη συγκεκριμένη πρόταση ως λειτουργία που απαιτείται για την εν λόγω διαχείριση, κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 3, στοιχείο γ′, και του άρθρου 21, παράγραφος 3, στοιχείο γ′, του κανονισμού 2017/2195. Εντούτοις, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, σύμφωνα με το συμπέρασμα στο οποίο είχε καταλήξει στη σκέψη 122

των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι ορθώς το συμβούλιο προσφυγών είχε εκτιμήσει ότι η διαχείριση της δυναμικότητας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 37 του κανονισμού 2017/2195, συνιστούσε λειτουργία που απαιτείται για τη διαχείριση των πλατφορμών mFRR και aFRR, κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 3, στοιχείο γ', και του άρθρου 21, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού.

33 Ομοίως, με την απάντησή του στο έβδομο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που προβλήθηκε ενώπιόν του, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 143 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, παραπέμποντας στην εκτίμησή του στις σκέψεις 122 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι η διαχείριση της δυναμικότητας ήταν λειτουργία που απαιτείται για τη διαχείριση κάθε πλατφόρμας.

34 Απαντώντας στον τρίτο λόγο ακυρώσεως, όσον αφορά την ένταση του ελέγχου που διενήργησε το συμβούλιο προσφυγών του ACER, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε, στις σκέψεις 200 έως 205 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, την αιτίαση περί παραβάσεως της υποχρέωσης που υπέχει το συμβούλιο προσφυγών να διενεργεί πλήρη έλεγχο των αποφάσεων του ACER.

35 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, πρώτον, ότι, σύμφωνα με την τότε πρακτική του λήψης αποφάσεων, το συμβούλιο προσφυγών διενήργησε πλήρη έλεγχο μόνον των νομικών εκτιμήσεων στις οποίες είχε προβεί ο ACER με τις αποφάσεις του και περιορισμένο έλεγχο όσον αφορά τις περίπλοκες, τεχνικής φύσεως, εκτιμήσεις πραγματικών στοιχείων εκ μέρους του ACER, αναζητώντας τυχόν περιπτώσεις πρόδηλης πλάνης. Εντούτοις, αναγνώρισε ότι από την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Νοεμβρίου 2020, Aquind κατά ACER (T-735/18, EU:T:2020:542), προέκυπτε ότι το συμβούλιο προσφυγών όφειλε να προβεί σε πλήρη έλεγχο των νομικών και τεχνικών εκτιμήσεων στις οποίες είχε καταλήξει ο ACER με τις αποφάσεις του.

36 Παρά ταύτα, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, δεύτερον, κατόπιν προσεκτικής εξέτασης των επίδικων αποφάσεων, ότι, αφενός, το συμβούλιο προσφυγών είχε κατ' ουσίαν επικεντρώσει τον έλεγχό του στις νομικές εκτιμήσεις του ACER, ως προς τις οποίες είχε ασκήσει πλήρη έλεγχο, και ότι, αφετέρου, όταν κλήθηκε να ελέγξει περίπλοκες, τεχνικής φύσεως, εκτιμήσεις, το συμβούλιο προσφυγών είχε διενεργήσει, στην πράξη, έλεγχο ο οποίος έβαινε πέραν ενός περιορισμένου ελέγχου, με αποτέλεσμα να έχει εν τοις πράγμασι εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του όσον αφορά την ένταση του ελέγχου που έπρεπε να διενεργήσει επί των αποφάσεων του ACER.

37 Δεδομένου ότι κανένας από τους λόγους ακυρώσεως που προέβαλαν οι αναιρεσείουσες δεν έγινε δεκτός, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε, με τη σκέψη 214 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, τις προσφυγές στο σύνολό τους.

IV. Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου και τα αιτήματα των διαδίκων στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας

38 Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

– να αναιρέσει, εν όλω ή εν μέρει, τις αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις·

– να ακυρώσει, εν όλω ή εν μέρει, τις επίδικες αποφάσεις·

– να καταδικάσει τον ACER στα δικαστικά έξοδα.

39 Ο ACER ζητεί από το Δικαστήριο:

– να κρίνει τις αιτήσεις αναιρέσεως, εν όλω ή εν μέρει, απαράδεκτες και, εν πάση περιπτώσει, αβάσιμες, και να τις απορρίψει και

– να καταδικάσει τις αναιρεσείουσες στα δικαστικά έξοδα.

V. Επί των αναιρέσεων

40 Προς στήριξη των αιτήσεών τους αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν δύο λόγους αναιρέσεως. Ο πρώτος λόγος αφορά πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κρίνοντας ότι το συμβούλιο προσφυγών του ACER δεν είχε παραβεί την υποχρέωσή του να προβεί σε πλήρη έλεγχο των αποφάσεων του ACER. Ο δεύτερος λόγος, ο οποίος αποτελείται από δύο σκέλη αφορά, κατ' ουσίαν, πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κρίνοντας ότι, κατά τον κανονισμό 2017/2195, η υπηρεσία διαχείρισης της δυναμικότητας συνιστούσε λειτουργία που απαιτείται για τη διαχείριση των πλατφορμών mFRR και aFRR.

A. Επί του παραδεκτού

1. Επιχειρήματα των διαδίκων

41 Ο ACER εκτιμά ότι οι αιτήσεις αναιρέσεως πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτες διότι με τους λόγους αναιρέσεως ζητείται αποκλειστικώς και μόνον η επανεξέταση των πρωτοδίκως προβληθέντων λόγων ακυρώσεως. Το Δικαστήριο όμως δεν είναι αρμόδιο να προβεί σε τέτοια επανεξέταση όταν επιλαμβάνεται αιτήσεως αναιρέσεως.

42 Επιπλέον, ο ACER υποστηρίζει ότι ο πρώτος λόγος αμφοτέρων των αιτήσεων αναιρέσεως είναι άνευ πρακτικής σημασίας και αποτελεί ένα αμιγώς υποθετικό ή θεωρητικό ζήτημα δεδομένου ότι οι αναιρεσείουσες δεν αμφισβητούν την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ότι το συμβούλιο προσφυγών άσκησε εν τοις πράγμασι πλήρη έλεγχο των αποφάσεων του ACER.

43 Οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι οι αιτήσεις αναιρέσεως είναι παραδεκτές.

2. Εκτίμηση του Δικαστηρίου

44 Κατά πάγια νομολογία, όταν ο αναιρεσείων βάλλει κατά της ερμηνείας ή της εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης από το Γενικό Δικαστήριο, τα νομικά ζητήματα που εξετάστηκαν πρωτοδίκως μπορούν να συζητηθούν εκ νέου κατ' αναίρεση. Συγκεκριμένα, εάν ο αναιρεσείων δεν μπορούσε να στηρίξει την αίτηση αναιρέσεως σε λόγους και επιχειρήματα που προέβαλε ήδη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η αναιρετική διαδικασία θα καθίστατο εν μέρει άνευ αντικειμένου (βλ. αποφάσεις της 13ης Ιουλίου 2000, Salzgitter κατά Επιτροπής, C-210/98 P, EU:C:2000:397, σκέψη 43· της 16ης Μαΐου 2002, ARAP κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-321/99 P, EU:C:2002:292, σκέψη 49, και της 12ης Ιουνίου 2025, ZR κατά EUIPO, C-364/23 P, EU:C:2025:428, σκέψη 34).

45 Εν προκειμένω, οι αναιρεσείουσες δεν επιδιώκουν απλώς την επανεξέταση των πρωτοδίκως ασκηθεισών προσφυγών, αλλά, αφενός, αμφισβητούν τη νομική συλλογιστική βάσει της οποίας το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το συμβούλιο προσφυγών δεν είχε παραβεί την υποχρέωσή του να διενεργήσει πλήρη έλεγχο των αποφάσεων του ACER και, αφετέρου, υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν εφάρμοσε ορθώς τα άρθρα 20, 21 και 37 του κανονισμού 2017/2195, τα οποία διέπουν, αντιστοίχως, τις πλατφόρμες mFRR και aFRR και την υπηρεσία διαχείρισης της δυναμικότητας, κατά την εκτίμηση των νομικών βάσεων και των λειτουργιών που απαιτούνται για τη διαχείριση των πλατφορμών αυτών.

46 Συναφώς, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν, μεταξύ άλλων, στο πλαίσιο του πρώτου λόγου αμφοτέρων των αιτήσεων αναιρέσεως, ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τη νομολογία του Δικαστηρίου που απορρέει από την απόφαση της 9ης Μαρτίου 2023, ACER κατά Aquind (C-46/21 P, EU:C:2023:182), από την οποία προκύπτει ότι το συμβούλιο προσφυγών πρέπει να προβαίνει σε πλήρη έλεγχο των νομικών και τεχνικών εκτιμήσεων του ACER. Ειδικότερα, οι αναιρεσείουσες βάλλουν όχι κατά της εκτίμησης του Γενικού Δικαστηρίου ότι το συμβούλιο προσφυγών είχε εν τοις πράγμασι διενεργήσει πλήρη έλεγχο των αποφάσεων του ACER, αλλά κατά του γεγονότος ότι το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα αυτό αγνοώντας ότι το συμβούλιο προσφυγών είχε δηλώσει ρητώς στις αποφάσεις του ότι ο έλεγχός του περιοριζόταν σε έλεγχο πρόδηλης πλάνης.

47 Επιπλέον, στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου αμφοτέρων των αιτήσεων αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες προσάπτουν, κατ' ουσίαν, στο Γενικό Δικαστήριο ότι κακώς δεν διαχώρισε τις διακριτές νομικές υποχρεώσεις που επιβάλλει το άρθρο 37 του κανονισμού 2017/2195 από την εκτέλεση των λειτουργιών που απαιτούνται για τη διαχείριση των οικείων πλατφορμών. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο επεκτείνοντας το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 20, παράγραφοι 1 και 2, και του άρθρου 21, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού σε λειτουργίες που «χαρακτηρίζονται συνολικά» ως αναγκαίες προκειμένου να δικαιολογηθεί ο χαρακτηρισμός της υπηρεσίας διαχείρισης της δυναμικότητας ως λειτουργίας που απαιτείται για τη διαχείριση των πλατφορμών.

48 Κατά το μέρος που αμφισβητούν την ερμηνεία ή την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης, οι αναιρεσείουσες έχουν επισημάνει επαρκώς κατά νόμον τα χωρία των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων που, κατά την άποψή τους, ενέχουν πλάνη περί το δίκαιο και έχουν εκθέσει τα νομικά επιχειρήματα στα οποία στηρίζονται οι λόγοι αναιρέσεως, πράγμα που παρέχει στο Δικαστήριο τη δυνατότητα να ασκήσει τον έλεγχό του.

49 Επομένως, οι λόγοι απαραδέκτου που προέβαλε ο ACER πρέπει να απορριφθούν και, ως εκ τούτου, οι αιτήσεις αναιρέσεως πρέπει να κριθούν παραδεκτές.

Β. Επί της ουσίας

1. Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

50 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου αμφοτέρων των αιτήσεων αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες αμφισβητούν την εκτίμηση στην οποία κατέληξε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 203 έως 205 και 214 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων απορρίπτοντας την αιτίασή τους ότι το συμβούλιο προσφυγών είχε παραβεί την υποχρέωση που υπέχει να διενεργεί πλήρη έλεγχο κατά την εκ μέρους του εξέταση των αποφάσεων του ACER.

51 Οι αναιρεσείουσες εκτιμούν, κατ' ουσίαν, ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, από τη μια πλευρά, ότι από τις επίδικες αποφάσεις προέκυπτε ότι το συμβούλιο προσφυγών κακώς είχε δηλώσει ότι επρόκειτο να προβεί σε περιορισμένο μόνον έλεγχο των αποφάσεων του ACER και, από την άλλη, ότι, παρά τη διαπίστωση της πλάνης αυτής, από τις επίδικες αποφάσεις προέκυπτε ότι το συμβούλιο προσφυγών είχε, στην πράξη, διενεργήσει έλεγχο που έβαινε πέραν του περιορισμένου μόνον ελέγχου, οπότε, εν τοις πράγμασι, το συμβούλιο προσφυγών είχε εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του όσον αφορά την ένταση του ελέγχου που έπρεπε να διενεργήσει. Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τη νομολογία που απορρέει από την απόφαση της 9ης Μαρτίου 2023, ACER κατά Aquind (C-46/21 P, EU:C:2023:182). Επομένως, κατά την εκτίμηση της νομιμότητας των επίδικων αποφάσεων, το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να περιοριστεί στη διαπίστωση ότι το συμβούλιο προσφυγών είχε υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο δηλώνοντας ότι εφαρμόζει ένα εσφαλμένο επίπεδο ελέγχου. Το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε να αγνοήσει τη δήλωση αυτή εξετάζοντας το επίπεδο ελέγχου που εφάρμοσε «εν τοις πράγμασι» ή «στην πράξη» το συμβούλιο προσφυγών.

52 Ο ACER υποστηρίζει ότι ο πρώτος λόγος αμφοτέρων των αιτήσεων αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως αβάσιμος.

β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

53 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την εκτίμηση της έντασης του ελέγχου που είχε διενεργήσει το συμβούλιο προσφυγών.

54 Συναφώς, στις σκέψεις 201 και 202 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι ο εκ μέρους του συμβουλίου προσφυγών έλεγχος των περίπλοκων εκτιμήσεων τεχνικής και οικονομικής φύσεως που περιλαμβάνονται στις αποφάσεις του ACER δεν πρέπει να συνίσταται απλώς σε περιορισμένο έλεγχο της πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως, αλλά ότι ο έλεγχος αυτός πρέπει να είναι πλήρης.

55 Διαπιστώνεται, συναφώς, ότι οι αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις συνάδουν με όσα έκρινε το Δικαστήριο με την απόφαση της 9ης Μαρτίου 2023, ACER κατά Aquind (C-46/21 P, EU:C:2023:182), την οποία επικαλέστηκαν οι αναιρεσείουσες προς στήριξη των αιτήσεών τους αναιρέσεως.

56 Επομένως, πρέπει να εξεταστεί εάν η διαπίστωση και μόνον στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 200 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων ότι από την υποσημείωση 81 και το σημείο 192 των επίδικων αποφάσεων προέκυπτε ότι το συμβούλιο προσφυγών είχε αφήσει να εννοηθεί ότι, σύμφωνα με την τότε πρακτική του λήψης αποφάσεων, είχε διενεργήσει περιορισμένο μόνον έλεγχο, έπρεπε να οδηγήσει το Γενικό Δικαστήριο στην ακύρωση των εν λόγω αποφάσεων.

57 Συναφώς, επισημαίνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο ορθώς έκρινε ότι, ακόμη και αν το συμβούλιο προσφυγών είχε επανειλημμένως αναφερθεί στην απαίτηση που απορρέει από την πρακτική του λήψης αποφάσεων να διενεργεί περιορισμένο έλεγχο επί των αποφάσεων του ACER, η μνεία, εντούτοις, ενός τέτοιου ελέγχου δεν ήταν ικανή να επιφέρει την ακύρωση των επίδικων αποφάσεων, καθόσον δεν εμπόδισε το συμβούλιο προσφυγών να ασκήσει τον πλήρη έλεγχο που όφειλε να διενεργήσει (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 8ης Δεκεμβρίου 2011, Χαλκόρ κατά Επιτροπής, C-386/10 P, EU:C:2011:815, σκέψη 82).

58 Αυτό ακριβώς έλεγξε συγκεκριμένα το Γενικό Δικαστήριο στο πλαίσιο της εκτίμησης που εκτίθεται στις σκέψεις 203 έως 205 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, κρίνοντας ότι από τις επίδικες αποφάσεις προέκυπτε ότι, αφενός, το συμβούλιο προσφυγών είχε κατ' ουσίαν επικεντρώσει τον έλεγχό του στις νομικές εκτιμήσεις του ACER ως προς τις οποίες είχε ασκήσει πλήρη έλεγχο. Αφετέρου, έκρινε ότι, στις σπάνιες περιπτώσεις στις οποίες κλήθηκε να ελέγξει περίπλοκες, τεχνικής φύσεως, εκτιμήσεις, το συμβούλιο προσφυγών είχε διενεργήσει, στην πράξη, έλεγχο ο οποίος έβαινε πέραν του περιορισμένου μόνον ελέγχου. Το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε εξ αυτού ότι, εν τοις πράγμασι, το συμβούλιο προσφυγών είχε εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του όσον αφορά την ένταση του ελέγχου που έπρεπε να διενεργήσει.

59 Με τις αιτήσεις τους αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες δεν υποστηρίζουν ότι η εκτίμηση αυτή ενέχει πλάνη περί το δίκαιο.

60 Επομένως, ο πρώτος λόγος αμφοτέρων των αιτήσεων αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

2. Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως

α) Επί του πρώτου σκέλους

1) Επιχειρήματα των διαδίκων

61 Με το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου αμφοτέρων των αιτήσεων αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, στις σκέψεις 115 έως 124 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, καθόσον έκρινε ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 37 του κανονισμού 2017/2195 λειτουργία που καθιστά δυνατό τον υπολογισμό και τη διαρκή επικαιροποίηση της διαθέσιμης διαζωνικής δυναμικότητας μεταφοράς έπρεπε να θεωρηθεί ότι περιλαμβάνεται στις λειτουργίες που απαιτούνται για τη διαχείριση των πλατφορμών mFRR και aFRR, όπως αυτές προβλέπονται στα άρθρα 20 και 21 του κανονισμού. Υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο κακώς συμπεριέλαβε τις απαιτήσεις που απορρέουν από το άρθρο 37 του κανονισμού στις λειτουργίες στις οποίες αναφέρονται τα άρθρα 20 και 21, τη στιγμή που ο ίδιος κανονισμός προβλέπει διαφορετικά νομικά καθεστώτα, αφενός, για τους ΔΣΜ και, αφετέρου, για τις εν λόγω πλατφόρμες.

62 Κατά τις αναιρεσείουσες, αντιθέτως προς όσα έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, οι υποχρεώσεις που επιβάλλει το άρθρο 37 του κανονισμού 2017/2195 δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι περιλαμβάνονται στα άρθρα 20 και 21 του κανονισμού. Επομένως, οι ΔΣΜ δεν υποχρεούνται, βάσει των τελευταίων αυτών άρθρων, να αναθέσουν στην οντότητα που είναι επιφορτισμένη με τις πλατφόρμες mFRR και aFRR την επικαιροποίηση ή τον υπολογισμό της διαζωνικής δυναμικότητας. Αντιθέτως προς ό,τι έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, ο ACER δεν μπορούσε να επιβάλει στους ΔΣΜ την υποχρέωση αυτή.

63 Επομένως, μολονότι οι αναιρεσείουσες παραδέχονται ότι τα δεδομένα διαζωνικής δυναμικότητας αποτελούν αναγκαία στοιχεία για την εύρυθμη λειτουργία της πλατφόρμας εξισορρόπησης, διευκρινίζουν, εντούτοις, ότι τούτο δεν σημαίνει ότι ο υπολογισμός των εν λόγω δεδομένων πρέπει, ως αναγκαία λειτουργία, να εκτελείται από την οντότητα που είναι επιφορτισμένη με τη διαχείριση της πλατφόρμας ή από την ίδια την πλατφόρμα.

64 Ο ACER υποστηρίζει ότι το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

2) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

65 Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του δεύτερου λόγου αναιρέσεως, πρέπει να εξεταστεί εάν το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι, σύμφωνα με τα άρθρα 20 και 21 του κανονισμού 2017/2195, η υπηρεσία διαχείρισης της δυναμικότητας εμπίπτει στις λειτουργίες που απαιτούνται για τη διαχείριση των πλατφορμών mFRR και aFRR, κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 3, στοιχείο γ′, και του άρθρου 21, παράγραφος 3, στοιχείο γ′, του κανονισμού.

66 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, για την ερμηνεία διάταξης του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο αυτή εντάσσεται και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (βλ. αποφάσεις της 17ης Νοεμβρίου 1983, Merck, EU:C:1983:335, σκέψη 12, και της 9ης Μαρτίου 2023, ACER κατά Aquind, C-46/21 P, EU:C:2023:182, σκέψη 54).

67 Όσον αφορά, πρώτον, τη γραμματική ερμηνεία, επισημαίνεται ότι, όπως έκρινε και το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 103 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, η έννοια των «λειτουργιών που απαιτούνται για τη διαχείριση τ[ων] πλατφ[ορμών] [mFRR και aFRR]» δεν ορίζεται στον κανονισμό 2017/2195, αλλά χρησιμοποιείται μόνον στα άρθρα 20 και 21 του κανονισμού.

68 Εντούτοις, σύμφωνα με τα άρθρα 20 και 21 του κανονισμού 2017/2195, εναπόκειται στους ΔΣΜ να καταρτίσουν τις προτάσεις μεθοδολογίας σχετικά με τα πλαίσια υλοποίησης των πλατφορμών mFRR και aFRR. Όπως ορθώς διευκρίνισε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 104 και 105 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, οι προτάσεις αυτές πρέπει να περιλαμβάνουν, τουλάχιστον, «τον υψηλού επιπέδου σχεδιασμό της ευρωπαϊκής πλατφόρμας» και «τον καθορισμό των λειτουργιών που απαιτούνται για τη διαχείριση [των πλατφορμών mFRR και aFRR]». Οι πλατφόρμες αυτές, οι οποίες τελούν υπό τη διαχείριση του ΔΣΜ ή οντότητας την οποία συστήνουν οι ίδιοι οι ΔΣΜ, βασίζονται σε κοινές αρχές διακυβέρνησης και επιχειρηματικές διαδικασίες και αποτελούνται τουλάχιστον από την υπηρεσία βελτιστοποίησης της ενεργοποίησης και την υπηρεσία εκκαθάρισης ΔΣΜ-ΔΣΜ. Επομένως, η υπηρεσία βελτιστοποίησης της ενεργοποίησης και η υπηρεσία εκκαθάρισης ΔΣΜ-ΔΣΜ είναι λειτουργίες που απαιτούνται, εν πάση περιπτώσει, για τη διαχείριση των πλατφορμών mFRR και aFRR.

69 Όπως ορθώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 105 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, δεν αποκλείεται, στο πλαίσιο των άρθρων 20 και 21 του κανονισμού 2017/2195, να μπορούν να προστεθούν και άλλες λειτουργίες στις προτάσεις μεθοδολογίας σχετικά με τα πλαίσια υλοποίησης των πλατφορμών mFRR και aFRR. Πράγματι, όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις αυτές, το άρθρο 20, παράγραφος 2, και το άρθρο 21, παράγραφος 2, του κανονισμού προβλέπουν ότι οι πλατφόρμες mFRR και aFRR αποτελούνται «τουλάχιστον από την υπηρεσία βελτιστοποίησης της ενεργοποίησης και την υπηρεσία εκκαθάρισης ΔΣΜ-ΔΣΜ». Συναφώς, η λέξη «τουλάχιστον» υποδηλώνει ότι οι διατάξεις αυτές δεν προβλέπουν εξαντλητικό κατάλογο. Υπό το πρίσμα αυτό, ορθώς το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι οι ανωτέρω διατάξεις δεν αποκλείουν το ενδεχόμενο, στο πλαίσιο του σχεδιασμού των πλατφορμών, μια λειτουργία διαφορετική από τη βελτιστοποίηση της ενεργοποίησης και την εκκαθάριση ΔΣΜ-ΔΣΜ, όπως η διαχείριση της δυναμικότητας, να θεωρηθεί επίσης αναγκαία για τη λειτουργία των εν λόγω πλατφορμών.

70 Επιπλέον, επισημαίνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε ομοίως στη διαπίστωση ότι η προσθήκη μιας τέτοιας λειτουργίας είναι αναγκαία για τη διασφάλιση υψηλού επιπέδου σχεδιασμού των εν λόγω πλατφορμών ο οποίος να βασίζεται σε κοινές αρχές διακυβέρνησης και επιχειρηματικές διαδικασίες. Επομένως, από τη σκέψη 106 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν προέβη σε μεμονωμένη ερμηνεία του άρθρου 20, παράγραφος 2, και του άρθρου 21, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/2195, αλλά στηρίχθηκε επίσης, σύμφωνα με την πάγια μέθοδο ερμηνείας των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, στην τελολογική και τη συστηματική ερμηνεία της έννοιας των «λειτουργιών που απαιτούνται για τη διαχείριση τ[ων] πλατφ[ορμών] [mFRR και aFRR]» προκειμένου να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η διαχείριση της δυναμικότητας έπρεπε, όπως και η βελτιστοποίηση της ενεργοποίησης και η εκκαθάριση ΔΣΜ-ΔΣΜ, να θεωρηθεί ως μια τέτοια απαιτούμενη λειτουργία.

71 Όσον αφορά, δεύτερον, την τελολογική και συστηματική ερμηνεία, το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε κατ' αρχάς, με τις σκέψεις 107 έως 109 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, στους σκοπούς που επιδιώκει ο κανονισμός 2017/2195, όπως αυτοί προκύπτουν από τις αιτιολογικές σκέψεις 1, 6, 7 και 10 και από το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού. Οι εν λόγω σκοποί αφορούν ιδίως την αποδοτική και ασφαλή υλοποίηση και λειτουργία ευρωπαϊκών πλατφορμών εξισορρόπησης ενέργειας. Κατόπιν της ερμηνείας αυτής, την οποία, εξάλλου, δεν αμφισβητούν οι αναιρεσείουσες, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι εν λόγω σκοποί συνηγορούν υπέρ της ένταξης της λειτουργίας διαχείρισης της δυναμικότητας στις λειτουργίες που απαιτούνται για τη διαχείριση των πλατφορμών mFRR και aFRR, στο μέτρο που, τόσο από τεχνικής όσο και από νομικής απόψεως, η λειτουργία αυτή παρίσταται αναγκαία για την επίτευξη των εν λόγω σκοπών.

72 Συναφώς, αφενός, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε στις σκέψεις 113 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων ότι, από τεχνικής απόψεως, όπως εξάλλου αναγνωρίζουν και οι ίδιες οι αναιρεσείουσες, η διαρκής επικαιροποίηση της διαθέσιμης διαζωνικής δυναμικότητας μεταφοράς αποτελεί ουσιώδες στοιχείο της υπηρεσίας βελτιστοποίησης της ενεργοποίησης, η οποία αποτελεί η ίδια απαιτούμενη λειτουργία των πλατφορμών mFRR και aFRR. Η τελευταία αυτή λειτουργία αποσκοπεί στη βελτιστοποίηση της ενεργοποίησης των προσφορών ενέργειας εξισορρόπησης με την καλύτερη κατάταξη, λαμβανομένης υπόψη της περιορισμένης διαθέσιμης διαζωνικής δυναμικότητας. Επομένως, ορθώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η λειτουργία διαχείρισης της δυναμικότητας, στο πλαίσιο της οποίας πραγματοποιείται η διαρκής επικαιροποίηση της διαθέσιμης διαζωνικής δυναμικότητας μεταφοράς, αποτελεί τεχνικώς απαραίτητο στοιχείο για την εύρυθμη λειτουργία των πλατφορμών.

73 Αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς έλαβε υπόψη, στις σκέψεις 114 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, κατά τη συστηματική ερμηνεία των άρθρων 20 και 21 του κανονισμού 2017/2195, τις απορρέουσες από το άρθρο 37 του κανονισμού απαιτήσεις βάσει των οποίων οι ΔΣΜ υπέχουν τη νομική υποχρέωση υπολογισμού της διαζωνικής δυναμικότητας.

74 Βεβαίως, όπως υποστηρίζουν οι αναιρεσείουσες, εκ πρώτης όψεως, οι απαιτήσεις αυτές απευθύνονται κατ' ουσίαν στους ΔΣΜ. Εντούτοις, γεγονός παραμένει ότι τα άρθρα 20 και 21 του κανονισμού 2017/2195 αναθέτουν στους ΔΣΜ την ευθύνη για την υλοποίηση των πλατφορμών mFRR και aFRR σύμφωνα με τους σκοπούς που επιδιώκει ο κανονισμός. Συναφώς, από το άρθρο 20, παράγραφοι 2 και 3, καθώς και από το άρθρο 21, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού προκύπτει ότι ο σχεδιασμός των εν λόγω πλατφορμών, ανεξαρτήτως του εάν αυτές τελούν υπό τη διαχείριση των ΔΣΜ ή οντότητας συσταθείσας από αυτούς, πρέπει να είναι υψηλού επιπέδου και να βασίζεται σε κοινές αρχές διακυβέρνησης και επιχειρηματικές διαδικασίες.

75 Ως εκ τούτου, λειτουργία η οποία, μολονότι απευθύνεται στους ΔΣΜ στο πλαίσιο του άρθρου 37 του κανονισμού 2017/2195, παρίσταται αναγκαία προκειμένου η υλοποίηση των εν λόγω πλατφορμών από τους ΔΣΜ να ανταποκρίνεται στους σκοπούς αυτούς, πρέπει να θεωρείται λειτουργία εμπίπτουσα στις «λειτουργίες που απαιτούνται για τη διαχείριση τ[ων] πλατφ[ορμών] [mFRR και aFRR]», κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 3, στοιχείο γ′, και του άρθρου 21, παράγραφος 3, στοιχείο γ′, του κανονισμού, η οποία πρέπει να εκτελείται από την οντότητα που είναι επιφορτισμένη με τη διαχείριση των εν λόγω πλατφορμών ή από τις ίδιες τις πλατφόρμες και όχι από τους ΔΣΜ.

76 Οι ίδιες οι αναιρεσείουσες αναγνωρίζουν ότι τα δεδομένα διαζωνικής δυναμικότητας αποτελούν ουσιώδη στοιχείαγια την εύρυθμη λειτουργία των εν λόγω πλατφορμών. Επομένως, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζουν οι αναιρεσείουσες, τούτο σημαίνει ότι η λειτουργία που καθιστά δυνατό τον υπολογισμό και τη διαρκή επικαιροποίηση της διαθέσιμης διαζωνικής δυναμικότητας μεταφοράς πρέπει να εκτελείται από την οντότητα που είναι επιφορτισμένη με τη διαχείριση των πλατφορμών mFRR και aFRR ή από τις ίδιες τις πλατφόρμες και όχι από τους ΔΣΜ.

77 Επομένως, ορθώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στις σκέψεις 115 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι η λειτουργία που καθιστά δυνατό τον υπολογισμό και την επικαιροποίηση της διαθέσιμης διαζωνικής δυναμικότητας μεταφοράς έπρεπε, ως λειτουργία στην οποία στηρίζεται η διαχείριση δυναμικότητας, να θεωρηθεί ως λειτουργία που απαιτείται για τη διαχείριση των πλατφορμών mFRR και aFRR, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 3, στοιχείο γ′, και το άρθρο 21, παράγραφος 3, στοιχείο γ′, του κανονισμού 2017/2195.

78 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου αμφοτέρων των αιτήσεων αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

β) Επί του δευτέρου σκέλους

1) Επιχειρήματα των διαδίκων

79 Στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους του δευτέρου λόγου αμφοτέρων των αιτήσεων αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στις σκέψεις 122, 135 και 143 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, καθόσον δεν προέβη σε διάκριση μεταξύ, αφενός, των υποχρεώσεων που υπέχουν οι ΔΣΜ όσον αφορά τις λειτουργίες που «απαιτούνται» για τη διαχείριση των πλατφορμών mFRR και aFRR, και, αφετέρου, των

δικαιωμάτων των ΔΣΜ να περιλαμβάνουν πρόσθετες λειτουργίες στις εν λόγω πλατφόρμες. Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως επέκτεινε το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 20, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και του άρθρου 21, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 2017/2195 σε λειτουργίες «που χαρακτηρίζονται συνολικά» ως απαιτούμενες προκειμένου να δικαιολογηθεί ο χαρακτηρισμός της υπηρεσίας διαχείρισης της δυναμικότητας ως «λειτουργίας που απαιτείται» για τη διαχείριση των πλατφορμών.

80 Ο ACER υποστηρίζει ότι το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

2) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

81 Κατ' αρχάς, επισημαίνεται ότι το πρώτο και το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου αμφοτέρων των αιτήσεων αναιρέσεως συνδέονται στενά μεταξύ τους.

82 Λαμβανομένων υπόψη των εκτιμήσεων που εκτίθενται στις σκέψεις στις σκέψεις 65 έως 78 της παρούσας απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο χαρακτηρίζοντας, στις σκέψεις 122, 135 και 143 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, την υπηρεσία διαχείρισης της δυναμικότητας ως «απαιτούμενη» λειτουργία για τη διαχείριση των πλατφορμών mFRR και aFRR.

83 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει επίσης να απορριφθεί το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως και, ως εκ τούτου, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως στο σύνολό του.

84 Δεδομένου ότι κανένας από τους λόγους αναιρέσεως δεν έγινε δεκτός, οι αιτήσεις αναιρέσεως πρέπει να απορριφθούν στο σύνολό τους.

Επί των δικαστικών εξόδων

85 Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως απορρίπτεται ως αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαίνεται επί των δικαστικών εξόδων.

86 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, αυτού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

87 Δεδομένου ότι οι αναιρεσείουσες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του ACER.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει τις αιτήσεις αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει τις Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d' électricité, Svenska kraftnät και TenneT TSO BV στα δικαστικά έξοδα.

(υπογραφές)